

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Collectio Canonum Dionysio-Hadriana - Cod. Aug. perg.
103**

[S.l.], [11. Jh.]

Bonifatius I papa, Decreta

[urn:nbn:de:bsz:31-1336](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-1336)

TITULISQUE CONIUNCTIS CUM SUPERIORIBUS ZOSIMUS
: TITULIS :

SUPPLICATIO BONIFACII PAPAE UT CONSTA
ATUR A PRINCIPE QUANTUM IN
ROMA PER AMBITUM HUMILITATEM
EX ORDINE TUR

Bonifacius episcopus honorio augusto ecclesie
meae cuius nomen meum sacerdotium uobis re
humanas regibus; deputat curam
stringit. Ne causas eius quae uis ad huc cor
poris incommoditate debet necesse. Propter
conuulsus quae sacerdotibus; uniuersis &
clericis & christiane plebis perturbationibus;
agitantur. Apud caeteros christianissimos prin
cipis desim. siquidem securus quae oportet & eue
niat non uos id fecere. qui cuncta equa mo
deratione componitis. sed nos prius tace
tes desiderium uidebimur. Quod ciuitatis qui
& eam ecclesie praesistere ualeat amisisse.
Cum enim humanis rebus; diuini cultor re legio
suis domino fauente. presidet. nec culpa uent
si non id sub uera gloria quaestum est diuinis
semper rebus; animo promptiore fecuisse.

firmo & stabili iure custoditur. Quod
per tot annorum serie & sub illis & licet principi
bus obtinuit. quos nulla ^{le} regionis cu
rre confirmavit. id licetis. & sub ur̄e impe
rio clementie minime que sunt in licetia
formident. Ipse enim & ecclesie d*iv*otio
ne tucc xp̄i conissime imperator. Meo q*ui*
dem sermone sed suo uenerabili appellat
affectu. qucc xp̄i d*omi*ni n*ost*ri fidus rector
& gubernator imperii. Uni desponsata c*on*
sibi & in licetia uirginem seruat. ne nec
aliquos patrimonii in sidionliu procella
fluctus in ludi. Et qui b*ea*t*e* facie t*em*pestatis
insolite tumore turbati. Gloriosissime
& tranquillisime imperator auguste.
Ipse uero que uni desponsata ur̄a tam ma
ter e*st* & ecclesie. h*ab*et acpi b*ea*t*e* ur̄am legatione
qucc suis sacerdotibus comisit appellat. p*er*
terita presentia q*ue* resp*er*it. uobis inquit
relegiose imperantibus modo t*er*ritus e*st* po
pulus tam fidus d*omi*no qucc tibi qui es princeps
xp̄i conus. Ecce enim inler ipse mystericum
ter preces succi quccs pro ur̄i felicitati de

pendit. imperii teste apudque & decuius
se, de agris scō p&ro sollicitis prelegionis
obitus seruandis uocib; clamant. Cū sollici
tas p&rtione miscet oratione hos muceri
as res semel euulsa distrahant. acubtu solu
to temptatore sollicitante discordie a
ger & plurib; princeps xp̄i cernissime. nisi
apud te succurū eēt s&cura cœuiscerū. & mo
pressionib; idolorū in her&licorū corr&cti
onib; fide setua diuino cultu p̄corit cū im
perio semp florente uiciss&. hab&refugi
um. tuem consuetudinis animū cū super ele
gionis ueneratione coniunctū. Cū quicquid
huic proficiat. uos cœgectis conferatis fra
trib; & consacerdotib; meis probatissimis
uiris. Ame & cœb omnib; qui ecclēsiæ fecer
unt istec mundalegatio quib; p̄beamur
sacere cause religioni prosequib; lib; inur
be ur̄e m̄ consuetudinis hoc animo quo pos
tulatis adnurtis. in p̄p&uū stectui uniuers
seclis & cœtē consulcotis. Docta s&t iulices.

II. **INCIPIT RESCRIPTUM HONORI AUGUSTI AD
BOHĒTIUM PAPAM ROMANŪ IN QVO SITUM**

IN SIDUCIO ROMAE EPI EGIPTI ORDINATI AMBO
DICIPULATI FELICITATE

Victor honorius inclitus triumphator
tor sep̄ augustus. Scōcc ubi venerabili bonifa-
tio p̄cep̄e urbis eccl̄ie. Scripte beate t̄tude
tue debite reuerentice gratulatio suscep̄m.
Quib; r̄bcensitis egim̄ omnipotenti dō grati-
as. qd̄ sc̄imoniam tuā p̄ longū m̄comodū op-
tate redditam didicim̄ sc̄nitati. Et ideo
reuerentib; ubi venerabilib; uideris gaudium
n̄m secretorū apicū ad testatione signam̄.
Dep̄lim̄ uti cotidienis orationib; aposto-
latus tuus studiū ac uotū suū circa salutē
atq; imperiū n̄m dignet̄ impendere. Illud
aū p̄ib̄cc̄tis n̄re sc̄tis placitū esse cognosce:
qd̄ sc̄imonice tua de eccl̄ie sc̄orū aut populi
p̄turbatione sollicitē. Que ut cūque cra-
tione possit uenire satis clem̄ntia
credidit esse p̄uisū. Deniq; predicantē be-
atitudine id cūcūctorū de paricorum
notitiā uolum̄ puenire. Ut siquid forte
relegioni tue qd̄ n̄ optam̄ humana sorte
conūgerit. Sc̄icōm̄ ab ambitionib; esse

cessendum. ac si duo contraxerint temeritate
constantibus fuerint ordinati. Nullum ex his fu-
turum potestatis sacerdotum. sed illi solum
in sede apostolicam permaniturum. que genu-
mero clericorum noua ordinatione. diui-
na iudicia & uniuersitatis consensus ele-
gerit. Unde id obseruandum est. ut omnes
tranquillam mentem & pacificos animos ex
serenitatis nostre admonitione custodiant.
Hecce siquid seditionis conspirationibus: tem-
tare conent. cum certum sit nulli partium succ-
studice profutura.

II. **EPISTULA BONIFACII EPISCOPI URBS ROMAE AD
EPISCOPOS GALIARUM DE MAXIMO ET
VERSIS CRIMINIBUS ACCUSATIO:**

Bonifacius episcopus petro deo. remegio. maxi-
mo. hilcorio. seuerus. uclerio. iuliceno. casto-
rio. leonlio. constanliceno. iohanni. mon-
tano. maximo. mcurtio. & clericis episcopi p-
gellias & septem prouincias constitutis
Valentinus clericus ciuitatis adierit. propo-
nentes plibellum crimina quem maximo et
te tota prouincia asserit commisisse.

delegata totiens cognitione illum consti-
tuta semp subter fugisse iudicia. n̄ & confusi
conscientia festinasse. ut si esset innocens
& animatus omnib; purgaretur. que tot
iens dicitur & ceterorum quoq; catharum
instructione cognouit. Quibus contrario
probecur de se illic que dicta sunt. Quicquid
ecce confitendae cum essent innumera a
decessorib; meis prouincialis delegata cog-
natio. Conuenit & licet dicitur euitasse &
cedesse minime uoluisse. & nullus dubitat
quod nec iudiciū nocens subter fugit. que ad
modum ut cessaretur qui innocens que-
rit. sed est turba cabillatio eorū qui uerū
tices agendum credunt esse consilium. nūquā
innocentem nom accipit. Confitebitur enim
de omnib; quisquis se subter fugere iudiciū
dilationib; putat. Venit tam aliquando
ille qui teclis phibet in medium. n̄ & prodest
illi totiens latuisse totiens subter fugisse
que sui actus & commissā quocūq; fugerit. ac
que abiciunt illi si uera sunt crimina psequun-
t. Debuerant quidem iccūme dignā pro eius

accusatis immo iudicio actib; qui cognitione
ne & deorum iudiciu sepe declinando cre-
didit in ludendum ferre sententia. Ne
aliquis prece quem forsitan iudicor & & si
bi absente licet sit quesitus a nobis reserua-
tum esset nihil diceret. Neclum inler capi-
dimem temporis docta differri. cum hoc & ia
et accusatores ^{qui} assererent. De cuius inlenli-
onib; & monib; sic securum maximu tenlonma-
gis deinandee comittere. Quonlo recordis
se constituto iudicio presentor & quem
manicheorum inuolutu caligine arguunt
tuspis sece olim. Itacne unu possit abluere
animu sordidasse in pbectione obice tere
gesta synodice proferentes. & commissis
inuolutu undiq; floegritus nullu & in sanita-
tis habuisse respectum. que furore suo &
in scna temeritate. Ad seculoru quoq; iudi-
ciu tribunice subditum questioni. quod
in uili quoq; personae tuspis simu e obice tere
puenisse homicidii deomnatas ^{um} adserunt eed-
fer gestis prolocutis in mediu. & hunc talem
p tenice taliceq; comissa. episcopatus ad

ad huc sibi nomen in suis lictibus uindicare
improprie ciuitatis in fame nimis dolor
bi conquerrunt. & sem nomen uindicando si
bi uelle polluere. Ideoq; fr̄i sem̄i quicq; audi
endur hic presentore se nolunt. ne conuictus
fossit ab accusatorib; sed de hoc possit
digna tandem aliquando presentore episc
paeli iudicio pronuntiationis congrue feri
ri sententiam. Quom quicq; illi cu hęc edocta
fuerint. que potest huius nominis esse ioc
tura qui pudorem num quicq; habuisse sacer
dotu phibetur. & locu suu nemo dico quidem
tempore custodisse dilatione dedim' & de
ceum' urm' debere. infra prouincie esse
iudiciu. & congregari synodum antedien
scclendaru nouembrium. ut sic desse uolu
erit presens. si confidit ad obiecta respon
deat. Sic desse neglexerit dilatione sen
tentie decessentia lucratur. Nam m̄hi
festum e confiteri eud & crimine. qui indul
to & totiens delegato iudicio purgandise
occasione n̄ utit. Nihil eni m̄ler e utru imp
sentia examine omnice que dicte sunt con

proben lur. Cū ipse quoq; confessione proci-
rate totiens constat & absente noscū pōm
provincias litteras dirigem. ne hoc iacti-
onem sibi ignoracionis obtendat. ut ced p
uin licē uenire cogamur. & illic se constitu-
to presentari iudicio. Quid quid cū urē
kcoritas de hac causa adduxerit deest mendū
Cum ced nos relatu. fuerit nre ut condscet
necessē auctoritate firmetur. Decet sud
id iunimonechio ac consilibus.

IIII **ΥΤΙ ΗΥΗΑ ΡΥ ΕΡ; ΠΡΟΨΗΤΙΑ Η ΕΜΟ CON-
ΤΕΜΠΟ ΜΗΤΡΟ ΠΟΛΙΤΑΝΟ ΙΡΣ ΟΡΔΙΝΕΙ.**

Bonifacius eps urbis romę. hilario epō nar-
bonensi. difficilem quidem fidē quęri
monius comōdum. quęcū scēcerdotes
dn̄i pulscot in lenlio. maxime cum eos lo-
quunt quippicōm contra patrū stacuta
temptasse. Sed frequenter hoc asserti-
siē hunc multitudo causarum. Ecce bim
ut kaytes tunc recognoscit. & subditis lurtu-
bensis & cetero clerico do ut plebis p̄dces succē
ut lccrimas ad nos quantum dceat m̄ellegi.
magno cū dolore miserunt dicentes. coepm

nr̄m p̄cc̄r̄o dū ^{cl̄y} succ̄p̄b̄itione cessante m̄lo
cū decedens ep̄i. Nescio quē mediēna pro
uin^{ta} p̄b̄ler̄ mis̄so m̄&ropolitanō contra
patrum regulas ordinasse. Quod nequaquā
possum ferre patient̄. Quia conuēnt̄ nos
patrum sc̄nctionū diligentes esse custo
des. Nulli & enim uideat̄ incognite synodi con
stitutio nicene. que ite p̄cipit ut eccle
sie proprie uerba ponam̄. Per unam quēq;
pro uinc̄ ius m̄&ropolitanos singulōs
habere debere. Ne cui quēcom duc̄ esse
subiect̄. quod illi aliter credendū non ē
secūndū ^{seruandū} sc̄o sp̄u suggerente sibi m̄& cen
suerunt. Unde frater km̄e si ita ressum̄
& ecclesiam supradictā pro uinc̄ ueh
m̄ includat nr̄a cuctoritate cōmonitus.
quod quidem fecere sponde debere. desi
deris supplican̄um & uoluntate
resp̄cta. Ad eundem locū in quo ordina
tio t̄clis celebrata dicit̄ m̄&ropolitan
iure monitus. & p̄ceptionib; nr̄is fr̄&us
accede. Intellegens arbitrio tuo sc̄m re
gulas patrum quecūq; faciendasunt a nob

esse concessa. Itaque ut per ceteris omnibus aposto-
lice sedi quid quid stareturis. te referentia
decreverat. cui totius provincie ordinatio
nem licet esse mandatum. Nemo ergo &
testimios eadem temerario & cedet. ne
aliquis illorum contumelice peccatis: suis
que sibi non videntur concessa defendat.
Cesset huiusmodi prescra mra auctoritate
presumptio eorum ^{qui} ultralictu suelimitem
dignitatis & tendunt. Quod idcirco diem
ut ceduerit & ceteris tunc. ad eos cano-
num precepta servare: ut tunc constitu-
tio quoque mra definit. Quae tenet in & pro-
prietate sui unaqueque provincie in omnibus
rebus ordinatione semper expectat.

Dat. u. id. febr. ccc. lxxv. dom. noru. m. rorum ho-
noru. xiii. & theodosii. x. consulibus.

EXPLICIT SUPPLICATIO PAPAE BONIFACII:

**INCIPIT TITULI DECRETORUM PAPAE GREGORII
II. IN HUMERO XXI.**

1. De pro spero & hilario qui quosdam gallicae
presbiteros accusant pelagii sectatores.